

TIÊU CHUẨN NGÀNH

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM	QUI TRÌNH THIẾT KẾ XỬ LÝ ĐẤT YẾU BẰNG BẮC THẤM TRONG XÂY DỰNG NỀN ĐƯỜNG	22TCN 244-98
BỘ GIAO THÔNG VẬN TẢI		Có hiệu lực từ: 4-5-1998

(Ban hành kèm theo Quyết định số 887/1998 QĐ - BGTVT của Bộ trưởng Bộ GTVT)

1. QUI ĐỊNH CHUNG

1.1. Quy trình này quy định các yêu cầu về tính toán thiết kế xử lý đất yếu bằng bắc thấm trong xây dựng nền đường trên đất yếu.

1.2. Phạm vi áp dụng biện pháp xử lý đất yếu bằng bắc thấm:

- Biện pháp này được sử dụng đối với các công trình xây dựng nền đường trên đất yếu có yêu cầu tăng nhanh tốc độ cố kết hoặc tăng nhanh cường độ của đất yếu để đảm bảo ổn định nền đắp.

- Khi sử dụng biện pháp này cần phải có đủ các điều kiện sau:

1.2.1. Nền đường đắp phải đủ cao hoặc đắp kết hợp với giàn tải trước để có tải trọng đắp đủ gây ra áp lực (ứng suất) nén ở mọi độ sâu khác nhau trong phạm vi cố kết của đất yếu lớn hơn hoặc bằng 1,2 lần áp lực tiền cố kết vốn tồn tại trong đất yếu tương ứng ở mọi độ sâu đó (định nghĩa áp lực tiền cố kết và thuật ngữ giàn tải trước xem ở điều 1.3).

1.2.2. Đất yếu phải là loại bùn có độ sét $B > 0,75$ mới được xử lý bằng bắc thấm.

1.2.3. Giá thành công trình xử lý bằng bắc thấm hoặc bắc thấm kết hợp với giàn tải trước không đắt hơn các phương pháp xử lý nền đất yếu khác.

1.2.4. Chỉ sử dụng bắc thấm ở công trình có kết cấu mặt đường cấp cao (trừ các công trình đặc biệt khác khi có quyết định của Chủ đầu tư),

1.3. Một số thuật ngữ nói trong quy trình:

- Áp lực tiền cố kết (ký hiệu là σ_p) ở một điểm tại độ sâu nào đó là áp lực nén tại điểm đó mà đất yếu phải chịu đựng trong quá trình hình thành và tồn tại của nó.

Trị số áp lực tiền cố kết ở một độ sâu nào đó trong đất yếu được xác định bằng thí nghiệm cố kết theo TCVN 4200 - 95 và xử lý theo phụ lục I của qui trình này với mẫu đất yếu nguyên dạng lấy tại độ sâu đó.

- Áp lực (ứng suất nén tại một điểm ở một độ sâu nào đó trong đất yếu là ứng suất nén thẳng đứng gây ra do tác dụng của tải trọng đắp bao gồm nền đắp và phần đắp giàn tải trước) và của tải trọng bản thân các lớp đất nằm trên điểm đó được tính như điểm 2.2.1.2 (xác định $P_{oi} + \Delta P_i$).

- Bê tông là một băng có tiết diện hình chữ nhật, được dùng để dẫn nước từ dưới nền đất yếu lên tầng đệm cát phía trên và thoát ra ngoài, nhờ đó tăng tốc độ cố kết, tăng nhanh sức chịu tải do thay đổi một số chỉ tiêu cơ lý cơ bản (C, φ) của bê tông đất yếu, do đó làm tăng nhanh tốc độ lún của nền đắp trên đất yếu.

- Gia tải trước được hiểu là biện pháp đắp cao hơn chiều cao thiết kế của nền đắp để tăng tải trọng nén cố kết nhằm thỏa mãn các mục tiêu và điều kiện nói ở điều 1.2; phần đắp gia tải trước là phần đắp thêm sẽ được dỡ bỏ (dỡ tải) sau khi quá trình lún cố kết đã đạt yêu cầu (trước khi thi công áo đường).

- Tầng đệm cát: dùng để thoát nước ngang từ bê tông lên và để tạo mặt bằng cho xe máy thi công bê tông.

1.4. Để thiết kế xử lý đất yếu bằng bê tông cần khảo sát thu thập các số liệu sau:

- Khảo sát địa chất công trình theo 22 TCN 82 - 85 nhằm cung cấp chính xác phạm vi, chiều dày và các chỉ tiêu đặc trưng của các lớp đất yếu.

- Thí nghiệm xác định sức chống cắt của mỗi lớp đất yếu đưa vào tính toán (C, φ) theo tiêu chuẩn TCVN 4199 - 95. Thí nghiệm xác định Cu bằng thiết bị cắt cánh hiện trường hoặc thí nghiệm cắt 3 trục.

- Thí nghiệm xác định hệ số cố kết C_v , hệ số nén lún a và mô đun biến dạng E , theo tiêu chuẩn TCVN 4200 - 95 đối với mỗi lớp đất yếu đưa vào tính toán.

- Xác định áp lực tiền cố kết σ_p và chỉ số nén lún C_e theo phụ lục I đối với mỗi lớp đất yếu đưa vào tính toán.

- Điều tra vật liệu xây dựng công trình như cát hạt trung, bê tông và vải địa kỹ thuật theo các chỉ tiêu cơ lý 22 TCN 236 - 97.

- Thời gian và tiến độ thi công công trình.

1.5. Khi thiết kế sử dụng bê tông phải tính toán một số phương án bê tông có chiều dài khác và một số giải pháp khác xử lý đất yếu khác để so sánh hiệu quả kinh tế kỹ thuật.

1.6. Ngoài việc thực hiện các yêu cầu của tiêu chuẩn này, các đơn vị tư vấn thiết kế phải tuân thủ các quy định hiện hành trong khảo sát thiết kế xây dựng đường và tiêu chuẩn ngành 22TCN 236-97.

2. THIẾT KẾ XỬ LÝ NỀN ĐẤT YẾU BẰNG BÊ TÔNG

2.1. Thiết kế cấu tạo:

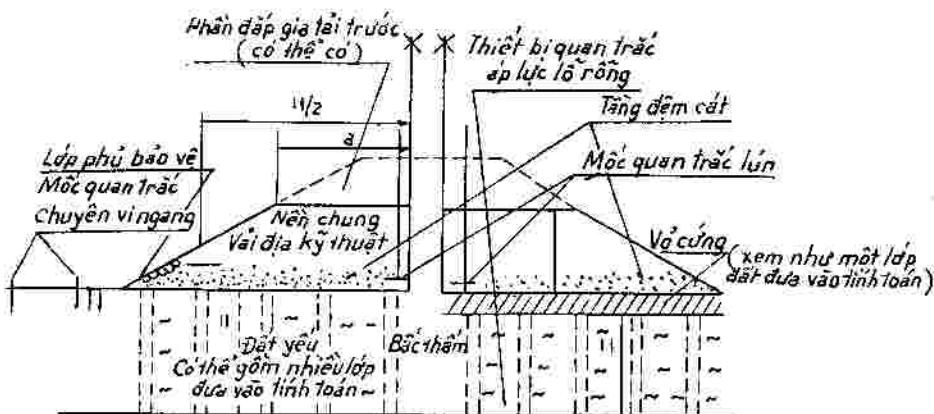
2.1.1 Trong xây dựng nền đường trên đất yếu khi xử lý bằng bê tông bắt buộc phải bố trí tầng đệm cát và hệ thống mốc quan trắc lún, quan trắc chuyển vị ngang trong điều kiện cho phép nén bố trí thêm hệ thống quan trắc áp lực lỗ rỗng như ở hình 1.

2.1.2. Bê tông sử dụng cần có các chỉ tiêu sau:

- Cường độ chịu kéo (cặp hết chiều rộng bê tông) không dưới 1,6KN (ASTM-D4632)

- Độ giãn dài (cặp hết chiều rộng bê tông): > 20% (ASTM-D4632)

- Khả năng thoát nước với áp lực 300KN/m^2 với gradien thủy lực $I = 0,5: (60 \div 95) \cdot 10^{-6}$ m^3/sec (ASTM-D4716).

a- Trường hợp sử dụng vải địa kỹ thuật b- Trường hợp không sử dụng vải địa kỹ thuật

Hình 1: Cấu tạo nền đường xử lý bằng bê tách

2.1.3. Thiết kế tầng đệm cát:

2.1.3.1. Chiều dày tầng đệm cát tối thiểu là 50cm, vị trí của tầng đệm cát phải đảm bảo thoát nước nhanh trong quá trình cố kết của đất yếu.

2.1.3.2. Trường hợp phải sử dụng vải địa kỹ thuật để làm lớp ngăn cách giữa nền đắp với tầng đệm cát (xem qui định ở điều 2.1.10).

2.1.3.3. Cát ở tầng cát phải là cát cỡ hạt trung trở lên, có các yêu cầu sau:

- Tỷ lệ cỡ hạt lớn hơn 0,5mm phải chiếm trên 50%
- Tỷ lệ cỡ hạt nhỏ hơn 0,14mm không quá 10%
- Hệ số thẩm của cát không nhỏ hơn 10^{-4} m/s
- Hàm lượng hữu cơ không được quá 5%.

2.1.3.4. Độ chặt đầm nén của lớp đệm cát phải thỏa mãn 2 điều kiện:

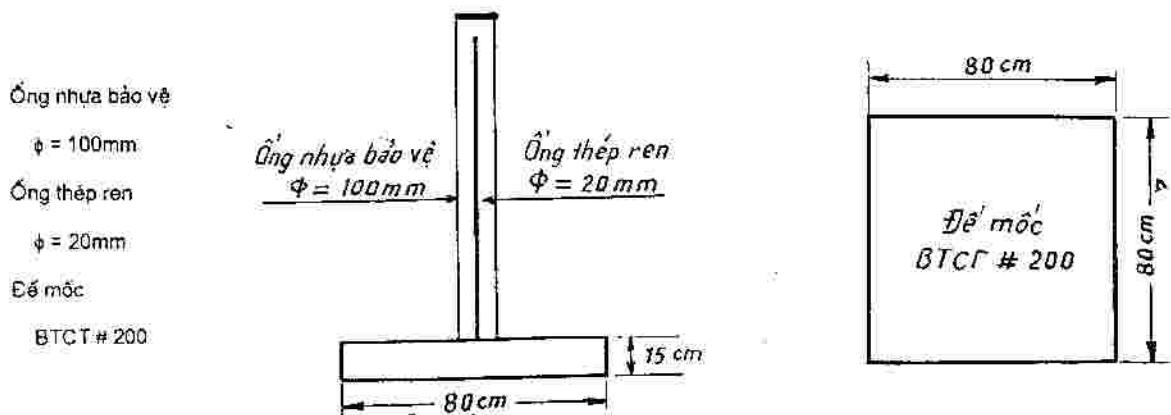
- Máy thi công di chuyển và làm việc ổn định.
- Phù hợp độ chặt K yêu cầu trong kết cấu nền đường ứng với vị trí tầng đệm cát.

2.1.3.5. Trong phạm vi tầng đệm cát phải bố trí kết cấu lọc ngược 2 bên tầng đệm cát, thiết kế bằng cát, sỏi đá theo cấp phối chọn lọc hoặc sử dụng vải địa kỹ thuật.

2.1.4. Trong trường hợp sử dụng bê tách có kết hợp với đắp giài tải trước thì phải chọn loại vật liệu đắp có thành phần tương đối đồng nhất để phân bố tải trọng đều xuống nền và dễ dàng xác định được chính xác khối lượng thể tích, đồng thời phải có biện pháp bảo đảm phần đắp giài tải duy trì được ổn định cho đến khi dỡ tải.

2.1.5. Mốc quan trắc lún và chuyển vị ngang dùng để theo dõi tốc độ lún và biến dạng công trình trong thi công, cũng nhằm cung cấp số liệu tính toán tốc độ đắp giài tải và theo dõi

mức ổn định của công trình (cấu tạo mốc như hình 2). Việc quan trắc này phải tiến hành hàng ngày trong quá trình thi công.

Hình 2

Tối thiểu phải bố trí quan trắc lún trên 3 trắc ngang cho một công trình thiết kế bắc thấm liên tục, mỗi trắc ngang có 3 mốc, bố trí mốc ở tim và bên lề đường.

- Đế mốc quan trắc lún phải được đặt trên lớp vải địa kỹ thuật ngăn cách giữa đất nền và tầng đệm cát; trường hợp không sử dụng vải địa kỹ thuật thì đế mốc được đặt trên lớp thứ nhất của tầng đệm cát.

- Mốc quan trắc chuyển vị ngang được bố trí trung bình 10m/1 trắc ngang; mỗi trắc ngang bố trí 6 mốc (mỗi bên 3 mốc) cự li giữa các mốc là 5m và 10m, mốc thứ nhất cách chân ta luy nền đường 2m. Mốc quan trắc chuyển vị ngang làm bằng gỗ có tiết diện 10cm x 10cm, đầu có đinh mũ, mốc được đóng sâu vào đất tối thiểu 1m và cao hơn mặt đất 2 - 3cm.

- Mốc cố định đặt máy quan trắc phải bố trí ít nhất 3 mốc cho một công trình và phải đặt ngoài phạm vi ảnh hưởng của quá trình lún và chuyển vị.

2.1.6. Thiết bị đo áp lực nước lỗ rỗng khi cần thiết được lắp đặt trong tầng đất yếu theo các độ sâu khác nhau (tối thiểu phải có độ sâu khác nhau). Khi cần thiết đặt thêm tại tầng sát phía dưới tầng đất yếu. Trên một công trình bố trí đo trên 2 trắc ngang, mỗi trắc ngang bố trí 3 vị trí sau đó thu về một trạm quan trắc. Thiết bị đo áp lực nước lỗ rỗng có thể dùng loại khí nén hoặc đo điện. Ngoài ra còn phải bố trí quan trắc mực nước ngầm và 1 vị trí đo áp lực lỗ rỗng ở ngoài vùng chịu ảnh hưởng cố kết.

2.1.7. Khi thiết kế quan trắc lún, chuyển vị ngang, quan trắc áp lực nước lỗ rỗng cần có đề cương chi tiết về phương pháp quan trắc, quy định tốc độ chuyển vị, tốc độ lún cho phép.v.v.

Có thể tham khảo sử dụng các tiêu chuẩn quan trắc dưới đây để không chế tốc độ đắp (kể cả đắp nền đắp và đắp gia tải).

+/ Lún ≤ 1cm/ngày

+/ Chuyển vị ngang $\geq 2 - 3\text{mm/ngày}$

Nếu đang đắp phát hiện thấy lún hoặc chuyển vị ngang quá tiêu chuẩn nói trên thì nên tạm ngừng đắp để tìm nguyên nhân, nếu quá nhiều thì nên xét đến việc dỡ tải chờ ổn định rồi mới đắp tiếp.

2.1.8. Tính toán bố trí bắc thám

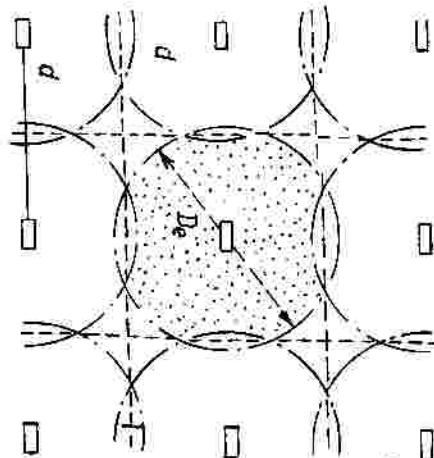
2.1.8.1. Tính toán bố trí bắc thám phải xuất phát từ yêu cầu đối với mức độ cố kết đạt được hoặc tốc độ lún dự báo còn lại trước khi xây dựng áó đường cấp cao hoặc trước khi xây dựng móng, mố cầu nằm trong đoạn nền đắp trên đất yếu. Đối với các trường hợp nói trên mức độ cố kết phải đạt được là $U = 90\%$; riêng đối với mặt đường cấp cao có thể áp dụng yêu cầu về tốc độ lún dự báo còn lại là 2cm/năm . Tính toán mật độ bắc thám theo nguyên tắc thử dần với các cự ly cắm bắc khác nhau.

- Để không làm xáo động đất quá lớn khoảng cách giữa các bắc thám qui định tối thiểu là $1,3\text{m}$.

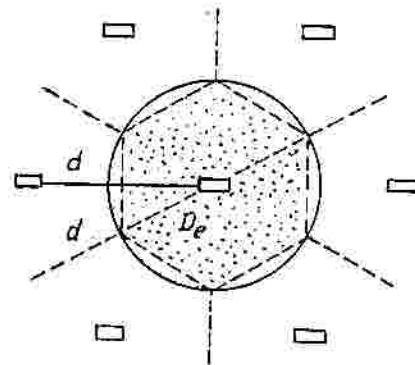
2.1.8.2. Bố trí bắc thám theo sơ đồ hình vuông hay tam giác

- Đối với sơ đồ hình vuông $D_e = 1,13.d$ (hình 3a)
- Đối với sơ đồ hình tam giác $D_e = 1,05.d$ (hình 3b)

D_e là đường kính vùng ảnh hưởng của bắc thám, d là khoảng cách giữa hai bắc thám.

Hình 3a

Hình 3b

2.1.9. Xác định chiều sâu cắm bắc thám phải căn cứ vào việc phân tích biểu đồ phân bố áp lực tiền cố kết và áp lực có hiệu trong các lớp đất yếu theo chiều sâu để sao cho vùng có bắc thám luôn thỏa mãn điều kiện nói ở điều 1.2.1. Ngoài ra phải tính toán nhiều phương án chiều sâu cắm bắc thám để chọn phương án kinh tế kỹ thuật.

2.1.10. Sử dụng vải địa kỹ thuật kết hợp bắc thám: